

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 111**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2101

Käraste.

Tack för brevet, som kom nu för en stund sedan. Det var bra besikt med Selma och hennes sjukdom, fast det nog var att vänta, men jag hoppas, att det skall vara en överanstängning mer än någon verklig sjukdom och att hon skall bli bra, så hon slipper bekymren för utrustningen. Jag hoppas så innerligt, att hon skall bli bra och för din skull, men mest för att hon skall kunna gå på det litet sorgfritt och njuta av lycka. Ty om någon nu både är förnögen och tycker om henne, så är det ju verklig lycka. Kelsa henne, att jag skulle bli riktigt glad om hon kryar till sig.

De äro alldeles för hjälplösa i den där skänskommittén. Jag skulle jag ha överglövt Boman för längesedan. Och jag tror, att det bör bli en annan än han för Schaeles skull. Inte säger Schaele till att hjälpa sig själv, men jag tror jag, att han kunde göra Boman omöjlig, så pass mycket har han nog. Och det skulle mycket förväna mig om vi inte till årets riksdag få se någon proposition om en lärarhögskola med sammarknader i landbruket på Näs. Något som man passar just för Schaele. Jag är ingen profet, men jag undrar stordligen, om de inte åtminstone kunna ett försöka.

Jag talade försken och manna om att de ännu stanna här hela vintern, tills det blir alldeles försiktigt därefter. Jag tror inte mycket på det, i morgon låter det nog på annat sätt. Men nu skall i alla fall försken på litet ledigt och fara till Gädd till sin nycker. Han längtar jämt till henne, men de trivas alldeles länge ihop, så att hon kommer nog tillbaka om en åtta dagar. Jag sitter stilla nu och väntar. Det är rätt lustigt att veta, att det måste vara slut på väntan på Nobelpriset om 14 dagar. Det var inte min

mening att teckna mig för mer än 100 Pr. i alla händelser,
men jag väntar väl med teckningen också.

Du frågade en gång om Fryxell-systemet. Den Rousser att
saktas någon gång på vägen och jag har lovat att
ätmunstade skriva ett fästtal åt den. Jag tyckte, att det
var ett bekräftande uppdrag att hålla tal över Fryxell. Han
var vår stora man och vet du, när jag nu har varit ute
i världen och sett liket av de stora, så tycker jag, att
han på ett märkligt sätt håller måttet. Han var in-
ponerande till det yttre också, och hans arbete är väldigt
i plan och sann vilja, även om han inte hör till de smil-
rika historienkrivarna. Och så var han en modig man
på sitt sätt. Det var freden, pliten och förståndets rätt, som han
kämpade för. Det kan vara kärsligt och inte ha mig nå bra ut,
men det var rätt modigt att våga hålla på det nyttiga mitt i
romantikens tidålder.

Jag har nu fått ett erbjudande från en engelsman, an-
ställt vid His Majesty's Theatre i London, att på dramatisera
Gösta Berling. Jag tänker på det med mer lust än jag
brukar göra sådana förslag därför att i England finns
ju ingen publik, som älskar Gösta och skulle lida av
att se honom förstört. Jag tror, att de därute förstå mig
något bättre på dylikt än vi göra härhemma. Månen
är av en ^{skriftställare} familj och har talat med sin revolution och
sakten. Teatern är av de bästa i London, som brukar
ha klassisk repertoar. Jag har nu bälit genom Pratts
engelska nummer här mig för om den nya
mannens daglighet. Jag tycker, att man borde kunna
sätta som villkor, att Gösta inte får gå över skandinaviska
sken. Men i England kunde de naturligen få spela
den här mysket som helst.

Det har varit bra här om ett par dagar, jag är så lyckosam för
att slipa bli skräm.

Så roligt att brevlöppet blev lyckat.

Är också tillgittvande sålva.